

PAVLJUKOV R.O. CONCEPT AND STRUCTURAL ELEMENTS OF THE LEGAL STATUS OF INVALIDS OF UKRAINE

The concept and structural elements of a legal status of invalids of Ukraine is determined. It is marked, that the invalid on the one hand as the citizen of the state owns all completeness of constitutional laws, freedom and duties, i.e. owns the general legal status; on the other hand, as the person who has the certain lacks of health, it is allocated additional rights and privileges, i.e. is the master of a special legal status.

О.М. ПЕРУНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

УДК 347.95

ПРОЦЕСУАЛЬНІ АКТИ-ДОКУМЕНТИ В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ¹

Виконаний аналіз виконавчого провадження та виконавчих документів, які видаються судом в процесі виконання судових рішень. Розглядається історичний розвиток виконавчих листів; запропоновано деякі доповнення їх змісту.

Згідно з ст.1 Закону України від 21.04.1999 р. "Про виконавче провадження", виконавче провадження - це сукупність дій органів і посадових осіб, які вказані у даному Законі і які спрямовані на примусове виконання рішень судів і інших органів (посадових осіб), які здійснюються на підставах, способами і у межах їх повноважень, які зазначені даним Законом чи іншими нормативно-правовими актами, опублікованими згідно з діючим Законом і іншими законами, а також рішення, які, згідно з діючим Законом, належать примусовому виконанню [1, с.4].

Законодавство про виконавче провадження - це сукупність правових норм, які входять до системи адміністративно-процесуального права і предметом регулювання яких є суспільні відносини, що виникають у процесі діяльності органів державної виконавчої служби України, спрямованої на примусове виконання рішень, ухвал, постанов судових і не судових органів у передбачених законом випадках [2, с.4-5]. "Основание исполнения - постановление суда или другого органа, которое согласно закону подлежит исполнению по правилам исполнительного производства" [3, с.188].

У процесі виконавчого провадження можуть виникнути не тільки адміністративно-процесуально-виконавчі правовідносини, а й цивільно-процесуальні, при яких використовуються певні, затверджені ЦПК України, процесуальні акти-документи.

Діяльність суду у виконавчому провадженні завжди визначається окремими нормативними актами, а саме: Цивільним процесуальним кодексом, Кримінально-процесуальним кодексом, Кодексом України про адміністративні правопорушення та іншими.

Після прийняття ЦПК 2004 р., виконавче провадження вже неможливо розглядати тільки в рамках цивільного

процесуального права, але й позбавляти впливу на виконавче провадження, на нашу думку, буде перозумно. Виконавче провадження ще недостатньо визначено юридичною наукою як окрема галузь. Оскільки є певні функції цивільних судів загальної юрисдикції, які мають безпосередній вплив на виконавче провадження.

С.Я. Фурса визначає їх так : 1) особлива зовнішня контрольна функція; 2) зв'язок між рішенням або ухвалою суду та їх виконанням зумовлюють особливий зв'язок між діяльністю суду та державною виконавчою службою, між Цивільним процесуальним кодексом та Законом "Про виконавче провадження", оскільки суду надані певні владні повноваження, що зумовлюються не тільки законодавством, а й правосвідомістю судді; 3) вирішення суттєвих питань виконавчого провадження: виконавчого документа, видача дубліката виконавчого документа, поновлення строку пред'явлення виконавчого документа до виконання, роз'яснення рішення, розстрочка та відстрочка виконання, зміна способу і порядку виконання, поворот виконання, вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу, про оголошення розшуку боржника або дитини, видача дозволу на виконання рішень іноземних судів та інших [4, с.102].

Підставами для виконання є рішення, ухвали, постанови суду в цивільних справах, які не виконуються боржником добровільно у встановлений строк, і з яких допущено негайне виконання, виконуються примусово органами Державної виконавчої служби, які входять до системи органів Міністерства юстиції України, в порядку, встановленому Законом України. У примусовому порядку виконуються державним виконавцем, як правило, рішення суду в цивільних справах, якими задоволені позовні вимоги про присудження боржника до виконання певних дій (про присудження майна, грошових коштів, відібрання дитини, поновлення на роботі, виселення, вселення, примусовий обмін жилого приміщення тощо).

¹ Первинна рекомендація з напрямку досліджень: канд. юрид. наук Кройтор В.А. (ХНУВС).

Рішення про відмову в позовах про присудження, про визнання і встановлення фактів і правовідносин та перетворення правовідносин (знаходження громадянина на утриманні, визнання договору недійсним, розірвання шлюбу, тощо) не потребують примусового виконання, але в частині стягнення судових витрат вони можуть виконуватися в примусовому порядку. В іншій частині рішення про визнання і перетворення правовідносин не потребують примусового виконання через їх загальну обов'язковість, і виступають підставами для їх реалізації іншими способами, зокрема, реєстрацію компетентними органами держави встановлених судом правовідносин (бюро технічної інвентаризації - видачею свідоцтва про право власності на жилий будинок) чи правового статусу громадянина (органи реєстрації актів громадського стану - свідоцтво про розірвання шлюбу, про смерть громадянина тощо).

Підлягають примусовому виконанню й ухвали суду у випадках, передбачених законом, які за змістом характеризуються реалізованістю і вимагають примусового виконання, наприклад про забезпечення позову.

Відкриття виконавчого провадження слід трактувати як окрему стадію, що визначає такий початок дій з виконання постанов суду та актів інших державних і недержавних органів, яке забезпечує правомірність застосування заходів примусового виконання. Після набуття законної сили рішення суду чи іншого юрисдикційного органу стягувач для здійснення права на примусове виконання має отримати виконавчий документ у суді або в іншому органі, що розглядав справу, чи виконавчий документ у передбачених законом випадках пересилається державному виконавцю судом або іншим уповноваженим органом. Саме виконавчий документ вказує на існування умов, які дають право вживати міри примусу, тобто затверджують право стягнення.

Виконавчі документи - це встановленої форми і змісту письмові документи, які видаються судом та іншими юрисдикційними органами для примусового виконання прийнятих ними у справах рішень, ухвал, постанов, інших актів як підстав для їх виконання [5, с.29].

Проаналізувавши Закон "Про виконавче провадження", слід зазначити, що перелік виконавчих документів зазначається у змісті ст.18 Закону "Про виконавче провадження" [6, с.66-67].

У даному випадку нас цікавлять лише ті виконавчі документи, які впливають із цивільного процесу. Більш розповсюдженими і найважливішими для виконавчої стадії є виконавчі листи. Це письмові документи установленого зразка (за формою і змістом), що мають властиві приписи та видаються загальними судами, і зобов'язують боржників, інших юридичних та фізичних осіб точно і своєчасно виконувати рішення суду і сприяти державному виконавцю у примусовому їх виконанні.

Питання, пов'язані із зверненням судового рішення до виконання, вирішує місцевий суд, який розглянув справу. За кожним судовим рішенням, яке набрало законної сили, за заявою осіб, на користь яких воно ухвалено, видається один виконавчий лист. Якщо на підставі ухваленого рішення належить передати майно, що перебуває в кількох місцях, або якщо рішення ухвалено на користь кількох позивачів чи проти кількох відповідачів, то суд має право за заявою стягувача видати кілька виконавчих листів, точно зазначивши, яку частину рішення треба виконати за кожним виконавчим листом [7, с.398].

У справах про стягнення аліментів, у разі виплати допомоги на неповнолітніх дітей у період розшуку їх бать-

ків, суддя, на підставі подання державного виконавця про заборгованість з аліментів, що склалася, виносить ухвалу про видачу виконавчого листа на стягнення з боржника сум виплаченої допомоги з нарахуванням встановлених законодавством десяти відсотків на ці суми.

При виконанні рішення про відшкодування заподіяної шкоди, якщо майна боржника виявилось недостатньо, з метою повного стягнення має бути виписаний другий виконавчий лист для звернення стягнення на зарплату чи інший заробіток боржника за місцем роботи чи відбування покарання.

Виконавчі документи, що стосуються відшкодування шкоди, завданої злочином, мають певні особливості. У справах, у яких шкода завдана різними видами злочинів, виконавчі листи виписуються окремо - на суми відшкодування шкоди від крадіжок і на суми відшкодування шкоди, заподіяної іншими злочинами.

За заявою стягувача може бути видано кілька виконавчих листів за кількістю боржників для виконання вироку або рішення, які передбачають їх солідарну матеріальну відповідальність. У кожному виконавчому листі обов'язково зазначається сума стягнення і перелічуються всі боржники з вказівкою на їх солідарну відповідальність. Якщо рішенням задоволені різноманітні вимоги, то за кожною з них виписується окремий виконавчий лист, наприклад, один лист про передачу грошей кредиторі і другий - про стягнення з боржника судових витрат у доход держави.

У разі втрати оригіналу виконавчого листа суд, який ухвалив рішення за заявою стягувача, може видати дублікат. Така заява розглядається у судовому засіданні з викликом сторін і заінтересованих осіб, проте їх неявка не перешкоджає вирішенню питання про видачу дубліката. Про наслідки розгляду заяви суд постановляє ухвалу, на яку може бути подано скаргу.

Виконавчі листи не видаються для виконання рішень про визнання, зміну та припинення правовідносин. Копія таких рішень є підставою для їх реалізації компетентними державними органами шляхом реєстрації правового становища громадянина та його майна (свідоцтво про розірвання шлюбу та інші). У справах окремого провадження, замість виконавчого листа, видається копія рішення суду. Але у справах про стягнення недоїмок з податкових і неподаткових платіжів видається виконавчий лист.

Виконавчий лист видається не пізніше наступного дня після набрання рішенням, ухвалою, постановою законної сили, а в справах, у яких рішення підлягає негайному виконанню, в день його ухвали.

Ми повністю згодні з А.М. Ширшиковим, який в праці "Виконання судових рішень" вказує на те, що виконавчі документи слід реєструвати у журналі обліку виконавчих документів, що, в свою чергу, полегшить у разі необхідності наведення різних довідок зі справи [8, с.19-24]. Додержання процесуальної форми і змісту виконавчого листа є однією з обов'язкових вимог як цивільно-процесуального законодавства, так і виконавчого провадження, що забезпечує здійснення правосуддя з конкретної цивільної справи за рішенням суду.

Слід зазначити, що у науці цивільного процесуального права поняття процесуальної форми і змісту виконавчого листа розглядалися у наукових працях П.П. Заворотько, М.Й. Штефана, Л.Ф. Лесницька, Д.Я. Малешин.

Так, П.П. Заворотько і М.Й. Штефан зазначають, що найбільш розповсюдженим видом виконавчих документів - є виконавчий лист. Вони розглядають форму виконавчого листа, згідно з Наказом міністра юстиції СРСР від

27.05.1953 р., окремо по цивільних і кримінальних справах. Виконавчий лист того часу повинен був мати такі реквізити, як найменування суду, який видав виконавчий лист; справа, по якій видається виконавчий лист; час постановлення рішення; резолютивна частина рішення (дослівно); час набрання рішення законної сили; час видачі виконавчого листа; повне найменування стягувача, боржника та їх адреса [9, с.119-121].

Л.Ф. Лісницька у своїй праці більш детально розглядає вимоги процесуальної форми, яким повинен відповідати виконавчий лист, хоча зовсім не розглядає його зміст. Вона вказує на три форми виконавчих листів, а саме: 1) виконавчі листи з цивільних справ; 2) виконавчі листи з кримінальних справ; 3) виконавчі листи, які видаються з усіх категорій справ. Л.Ф. Лісницька вказує на те, що у виконавчому листі спеціально зазначається розділ для відмітки його реєстрації у суді, а саме дати і найменування суду і дати надходження виконавчого листа, а також номер згідно з книгою обліку виконавчих документів. Це робиться для того, щоб було легше проконтролювати хід виконання. Виконавчий лист має спеціальний розділ для відміток судового виконавця про виконання рішення чи повернення листа стягувачу з вказівкою причини повернення. Виконавчий лист повинен зберігатися нарівні з грошовими паперами, пересилаються замовною поштою і на руки боржнику не видаються. Виконавчий лист видається судом скаржнику на його прохання після вступу рішення у законну силу. Виконавчий лист видається лише з рішень, які належать примусовому виконанню [10, с.17-21].

Д.Я. Малешин зазначає, що є ряд умов здійснення права на пред'явлення виконавчого документа, а саме: 1) документ повинен бути виконавчим; 2) відповідати формі і змісту; 3) має бути пред'явлений у встановлені строки; 4) належною особою. Д.Я. Малешин вважає, що друга умова здійснення права на пред'явлення виконавчого документа полягає у дотриманні зазначених у законодавстві форми і змісту [11, с.119-121].

Таким чином, розгляд процесуальної форми і змісту виконавчого листа цих вчених є неповними і різними, а саме у залежності від законодавства різних періодів виконавчого провадження. Однак, єдиним є те, що, незважаючи на складність виконавчої стадії (виконавчого провадження), процесуальна форма і зміст виконавчого листа повинні відповідати законодавству цивільного процесу і виконавчого провадження із зазначенням одних і тих же реквізитів, які пригнанні цьому процесуальному акту-документу.

Виконавчий лист у вітчизняному законодавстві був введений у 1864 р. з прийняттям Статуту цивільного судочинства 1864 р. Встановлені ще тоді вимоги до змісту виконавчого листа (ст.927 Статуту цивільного судочинства) з певними змінами збереглися до наших днів. А саме, виконавчий лист того часу мав містити в собі основу, внаслідок якої рішення належить виконанню [12, с.151]. У такому правовому вигляді виконавчий лист проіснував до радянських часів.

У радянський період ЦПК УРСР 1924 р. враховував видачу виконавчих листів у цивільному судочинстві, але законодавством не було визначено процесуальну форму і зміст виконавчого листа (ст.209-217 ЦПК УРСР 1924 р.) [13, с.116-118].

Прийнятий ЦПК УРСР 1964 р., на відміну від попереднього ЦПК УРСР, містив в собі ст.355 (зміст виконавчого листа), яка вказувала на те, що виконавчий лист повинен мати в собі: найменування суду, який видав виконавчий лист; справу, з якої був виданий виконавчий лист; час ухвали рішення; резолютивну частину рішення (дослів-

но); час вступу рішення у законну силу; час видачі виконавчого листа; повне найменування стягувача, боржника і їх адреса. Зміст інших виконавчих документів зазначався відповідним законом [14, с.136].

Цивільний процесуальний кодекс за станом на 26.06.2002 р. не містив в собі статті, яка б описувала зміст виконавчого листа, а лише ст.349 ЦПК України вказує на те, що виконання рішень судів здійснюється відповідно до Закону України "Про виконавче провадження" (600-14) [15, с.165].

Нині діючий ЦПК 2004 р. містить в собі ст.349 ЦПК України "Зміст виконавчого листа", якою передбачено, що виконавчий лист оформлюється відповідно до вимог, встановлених Законом України "Про виконавче провадження" [16, с.153].

Таким чином, на різних етапах розвитку процесуального законодавства законодавець не міг визначитися у оформленні і остаточному затвердженні цього процесуального акта-документа у ЦПК України, тим самим постійно звертаючись до виконавчого провадження минулих років, яке досі не сформулювалось як окрема галузь. Приймаючи виконавчий лист до виконання, державний виконавець повинен керуватися вимогами не лише Закону України "Про виконавче провадження", але й враховувати положення інших норм цивільного законодавства. Наприклад, у разі подання апеляційної скарги рішення суду набирає чинності після розгляду справи судом апеляційної інстанції. Відповідно до ст.368 ЦПК 2004 р. за кожним рішенням, яке набрало законної сили, за заявою особи, на користь яких воно ухвалено, видається виконавчий лист, який є виконавчим документом. Таким чином, дані про набрання рішенням чинності містяться у виконавчому листі. Незважаючи на те, що Законом України "Про виконавче провадження" ст.19 зазначені обов'язкові реквізити, яким повинен відповідати кожний виконавчий документ, на нашу думку, вкрай необхідно ввести у ЦДЖ України статтю, яка б детально містила в собі процесуальну форму і зміст виконавчого листа, оскільки цей документ є найбільш розповсюдженим у виконавчій стадії цивільного процесу, а також є найбільш питомою процесуальною дією суду у стадії виконання. Наявність обов'язкових реквізитів у виконавчому документі державний виконавець зобов'язаний перевірити при надходженні документа на виконання, у разі відсутності у виконавчому документі обов'язкових реквізитів, державний виконавець відмовляє у відкритті виконавчого провадження (ст.26 Закону). Оскільки стадія цивільного провадження невідривно зв'язана з виконавчим провадженням, вважаємо за потрібне включити у ЦПК 2004 р. статтю, яка б містила в собі процесуальну форму і зміст виконавчого листа.

На нашу думку, ця стаття повинна містити в собі: 1) найменування суду, який видав виконавчий лист; 2) дату і номер рішення, за яким був виданий виконавчий лист; 3) найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові за його наявності для фізичних осіб) стягувача і боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання (для фізичних осіб), ідентифікаційний номер стягувача та боржника за його наявності, а також інші відомості, якщо вони відомі суду, що видав виконавчий лист, які ідентифікують стягувача та боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню, такі, як дата і місце народження боржника та його місце роботи; 4) місцезнаходження майна боржника тощо; 5) резолютивна частина рішення (дослівно); 6) спосіб і порядок виконання; 7) дата набрання чинності рішення; 8) строк пред'явлення виконавчого листа до виконання.

Виконавчий лист повинен бути виписаний (виготовлений) канцелярією суду і підписаний суддею чи головою суду, та скріплений печаткою суду, яким він був виданий. Слід мати на увазі, що процесуальним законом, а також Законом "Про виконавче провадження" не передбачені способи і технічні засоби, які можуть бути застосовані при виготовленні виконавчого листа.

У зв'язку з тим, що виконавчі листи, які видаються судами, мають однакову юридичну силу на всій території України, для уникнення різного роду труднощів при виконанні рішень судів і інших органів введено три форми виконавчих листів. А саме, форма № 1 передбачена для виконавчих листів, які видаються у цивільних справах на тривалий період виконання (стягнення аліментів або відшкодування шкоди, стягнення за цивільними справами значних сум, які не можуть бути стягнені шляхом одноразової реалізації майна боржником тощо). Форма № 2 передбачена для виконавчих листів, які видаються у кримінальних справах, розрахованих на тривалий період виконання (стягнення значних сум, які не можуть бути стягнені шляхом одноразового звернення, стягнення на майно боржника, стягнення із засуджених періодичних платежів тощо). Форма № 3 передбачена для виконавчих листів як з кримінальних, так і з цивільних справ, розрахованих на однократне виконання (конфіскація майна, рішення про виселення), і в інших випадках, коли видача виконавчого листа такої форми буде визнана доцільною судом, який розглядає справу [17, с.20-21].

Вважаємо, що всі ці форми виконавчого листа повинні виготовлятися друкарським способом, централізовано, на певному бланку, оскільки до зовнішнього виду цього процесуального документа теж пред'являються певні вимоги, які роблять текст виконавчого листа більш зрозумілим для осіб, які беруть участь у виконавчому провадженні. Зміст тексту виконавчого листа повинен бути оформлений грамотно, без орфографічних помилок, з дотриманням стилістики офіційних документів.

Виконавчий лист, який не відповідає за формою судового діловодства вимогам цього процесуального акта-документа, повинен підлягати поверненню. Виконавчий лист складається українською мовою, що, в свою чергу, не суперечить викладенню цього процесуального документа на рівні з іншими процесуальними актами-документами цивільного процесу. Крім встановленої форми, виконавчий лист передбачає ряд вимог, які стосуються його змісту. Отже, повернемося до змісту цього процесуального акта-документа і розглянемо, чому ми наполягаємо на саме такому змісті виконавчого листа.

Виконавчий лист повинен вказувати на найменування суду, який видав цей процесуальний акт-документ. Така вимога у виконавчому листі свідчить про адресну спрямованість вирішення цивільної справи у судах загальної юрисдикції. У разі неточностей чи юридичних помилок, які можуть виникнути у виконавчому провадженні, це положення допоможе звернутися до суду, який видав цей процесуальний документ.

Вимоги змісту виконавчого листа передбачають дату і номер рішення, за яким був виданий виконавчий лист. Ці реквізити виконавчого листа допомагають канцелярії суду загальної юрисдикції у обліку бланків цього процесуального документа при його видачі, а також сприяють своєчасній видачі самого виконавчого листа. Якщо виникнуть питання при виконанні рішень, ухвал, що набрали законної сили, у осіб, які беруть участь у виконавчому провадженні, вони за допомогою номера рішення, що зазначено

у виконавчому листі, можуть звернутися до суду.

Закон України "Про виконавче провадження" передбачає, що виконавчий документ повинен вказувати на найменування стягувача і боржника, їх адресу, дату і місце народження боржника, і його місце роботи (для громадянина), номера рахунків у кредитних організаціях (для юридичних осіб), індивідуальний ідентифікаційний номер стягувача та боржника, а також інші відомості, якщо вони відомі суду, що видав виконавчий лист, і інше. Це положення теж притаманне виконавчому листу, оскільки це елементарні вимоги до адресної спрямованості як стягувача, так і боржника, вказівка на їх платоспроможність. Відсутність хоча б однієї з цих відомостей у виконавчому листі не буде підставою для виконання рішень, ухвал суду, які набрали законної сили.

Особливо важливою вимогою, яка пред'являється до змісту виконавчого листа, є зазначення резолютивної частини судового рішення. Видача виконавчого листа повинна бути одним з найбільш питомих процесуальних дій суду у стадії порушення. У виконавчому листі необхідно більш детально визначити основні питання винесеного судового рішення [11, с.113].

Якщо рішення суду відповідає вимогам, які пред'являються до судового рішення, тобто при виконанні не повинно виникати суперечок про право (тому недопустимі умовні рішення); неясності з учасниками виконавчого судочинства, з рахунком, з якого необхідно робити стягування та ін. [2, с.34]. Видається, що діючі норми недостатньо чітко визначають саме обов'язок суду вказувати у резолютивній частині рішення, а отже, і у виконавчому листі питання виконання. У результаті на практиці у більшості виконавчих листів вказуються тільки висновки суду про задоволення або про відмову у позові.

У той же час вирішення судом у виконавчому листі питань виконання є, на нашу думку, важливим аспектом процесуальної участі суду. Тому суд повинен більш детально встановити реальний механізм виконання, у виконавчому листі мають бути вказані спосіб і порядок виконання. Вважаємо, що доповнення статті про зміст виконавчого листа таким положенням, як "спосіб і порядок виконання", внесе певну ясність у виконавче провадження.

Вважаємо також, що порядок визначення способу виконання повинен бути врегульованим у нашому законодавстві більш детально. Слід зазначити, що ст.373 ЦПК 2004 р. зазначає лише відстрочку і розстрочку виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання. Зазначений по суті справи лише порядок зміни способу виконання. Це, на нашу думку, проявляється у деякій неефективності діючого законодавства з даного питання. Вважаємо, що поняття, види, а також порядок вибору способу виконання у законодавстві є неврегульованим. Виходить, що законодавець встановив порядок зміни, але порядок первісного визначення способу виконання залишається неврегульованим. Оперативність при визначенні способу виконання більшою мірою залежить від резолютивної частини рішення і торкається права сторін. Тому суд повинен, насамперед, у виконавчому листі визначити спосіб виконання винесеного рішення, щоб не виникало суперечок при виконанні обов'язків, і права учасників цивільного процесу не були порушені.

Зазначення дати набрання чинності рішення і строку пред'явлення до виконання у виконавчому листі не є надмірною формальністю, оскільки ці положення являються собою своєрідний орієнтир, за допомогою якого контролюється термін і строк пред'явлення к виконанню судово-

го рішення.

Стаття 21 Закону України "Про виконавче провадження" зазначає термін пред'явлення виконавчих документів до виконання, серед яких також виконавчий лист (протягом трьох років). Дана стаття вирішує питання про строки пред'явлення виконавчих документів до виконання - виконавчої давності. Виконавча давність - це встановлений даним Законом строк, у ході якого рішення може бути пред'явлено до примусового виконання. Для добровільного виконання закон таких строків не встановлює [2, с.37]. Пропуск встановленого терміну пред'явлення виконавчого листа до його виконання буде вести до припинення права стягувача на примусове виконання рішення. Значення терміну виконавчого листа є у тому, що воно допомагає чіткому і швидкому виконанню рішень судів, а також забезпечує ясність і визначеність у взаємовідносинах сторін виконавчого провадження.

Таким чином, внесені у виконавчий лист положення дозволять суду відразу визначити важливіші аспекти процесу виконання, встановити і закріпити у цивільному процесі модель виконавчого провадження. Подальший розвиток стадії виконання буде залежати від встановлених вимог до форми і змісту виконавчого листа.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України об исполнительном производстве: Научно-практический комментарий /Тертышников В.И., Тертышников Р.В. -Харьков: Консум, 2002. -144 с.
2. Штефан М.И. Виконання судових рішень. -Київ: Юринком Інтер, 2001. -318 с.
3. Гражданский процесс: Конспект лекций /Калинова Л.Г.; Ред.: Е.Г. Четвертакова. -М.: Приориздат, 2004. -241 с.

4. Фурса С.Я. Виконавче провадження в Україні. Навч. посіб. -Київ: Атика, 2002. -480 с.
5. Кройтор В.А., Ясьнюк Н.М. Исполнительное производство. -Харьков: Эспада, 2003. -176 с.
6. Хотенець П.В., Старжинський В.С. Коментар до закону "Про виконавче провадження". -Харків: Ксилон, 2005. -307 с.
7. Чернооченко С.І. Цивільний процес: Навчальний посібник. -Київ: Центр навчальної літератури, 2005. -472 с.
8. Ширшиков А.М. Исполнение судебных решений. -М.: Юрид. лит., 1966. -108 с.
9. Завороцько П.П., Штефан М.И. Судове виконання. -Київ: Вид-во Київськ. ун-ту, 1967. -263 с.
10. Лесницкая Л.Ф. Исполнительное производство. -М.: Юрид. лит., 1983. -176 с.
11. Малишин Д.Я. Исполнительное производство. -М.: Городец, 2003. -207 с.
12. Устав Гражданского судопроизводства. -Петроград, 1914. -447 с.
13. Гражданское процессуальное законодательство СССР и Союзных республик. -Москва: Госориздат, 1957. -495 с.
14. Гражданский процессуальный кодекс Украинской ССР. -Киев: Госюрисдат УССР, 1964. -178 с.
15. Цивільний процесуальний кодекс України. -Харків: Одісей, 2002. -169 с.
16. Цивільний процесуальний кодекс України. -Харків: Одісей, 2004. -171 с.
17. Лесницкая Л.Ф. Исполнительное производство. -М.: Юрид. лит., 1989. -192 с.

Надійшла до редколегії: 17.10.2006

ПЕРУНОВА Е.Н. ПРОЦЕССУАЛЬНЫЕ АКТЫ-ДОКУМЕНТЫ В ПРОЦЕССЕ ВЫПОЛНЕНИЯ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ

Выполнен анализ исполнительного делопроизводства и исполнительных документов, которые выдаются судом в процессе выполнения судебных решений. Рассматривается историческое развитие исполнительных листов; предложены некоторые дополнения их содержания.

PERUNOVA E.N. REMEDIAL CERTIFICATES-DOCUMENTS DURING PERFORMANCE OF JUDGEMENTS

The analysis of executive office-work and executive documents which are given out by court during performance of judgments is executed. Historical development of court orders is considered; some additions of their maintenance are offered.

УДК 349.6

Я.С. РЯБЧЕНКО

Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого

ОЗНАКИ ТА ВЛАСТИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ГЕОЛОГІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ¹

Зазначені і розкриті важливі ознаки геологічної інформації, що характеризує властивості самої геологічної інформації: достовірність та якість, наявність експертизи, самостійність відносно носія, наявність комерційної та суспільної цінності, обмеженість до її доступу.

Геологічне¹ вивчення падр в сучасних умовах має ве-

лике значення для України, оскільки дає можливість державі бути незалежною енергетично. Результати геологічного вивчення надають уявлення про природні сировинні багатства країни, складають основу для вирішення питань-

¹ Первинна рекомендація з напрямку досліджень: канд. юрид. наук Станіславський В.П. (НЮАУ).